

Тоснодуше Министре!

Съ какоюже мо биламъ авторъ на представя при това
присъственикъ отъ мене, гребникъ по българската за висш
школе на нашиятъ Велики и Императорски завѣдени, както гребникъ
- ако Вие Благочестиве - желаетъ да се приюди въ Канцеля
рия на Кориснаго и Министертво на Просвѣщеніе мо
и ако зацѣлила, то да се добри и приюдира отъ стѣпената
министертво за назначено то му употребленіе.

Съзнавамъ за купда да стѣпна Тоснодуше Министре, ре
спублични гребникъ, съкъ прилаганъ въ разномодане на пен
години, въ което време съкъ и съдѣланъ всѣхъ-тъ български
разваданъ на разпенна отъ самия народъ и то поинако
уѣла българскъ, та заедно съ стѣпна отъ на този ми гребникъ
къ съкъ са мѣстна да приюди и въ една известна уѣленъ и да
уѣла по надѣленъ гребникъ въ народни нѣ наши български
термеси на разпенна, на което и досега никакъ не се е
облудило внимание отъ никого.

Въ заключение, оминирамъ да да приюди при това се
ако представеникъ отъ мене ^{присъственикъ} са одобри, то озабавя въ нѣма
волъ и Благочестивіе на Кориснаго и Министертво
на просвѣщеніе мо да възнагради този мой трудъ, тъй
кактого мо намери за Достойно.

Писамъ съкъ, Тоснодуше Министре, да съкъ
най покорни Вашъ слуга

Михаилъ Георгиевъ

Учителъ при Лична-та Дирекция Велика Императорска.

Сандъ 1881 г.
Януарий 20.

До Тоснодуша

Г-на Министра на Народното просвѣщеніе

В. П. Софийскъ

